

4) Skal artikel 49 EF fortolkes således, at den er til hinder for en national lovgivning, der forbyder foranstaltning og formidling af offentlige hasardspil via internettet, især når foranstaltning og formidling via internettet og under overholdelse af ungdoms- og ludomanibestemmelserne samtidigt — om end kun for en overgangsperiode på et år — muliggøres med henblik på at gøre det muligt for en i størrelsesmæssig henseende anden kommerciel spilformidler, der hidtil udelukkende har været aktiv via internettet, at omstille sig til de forhandlingskanaler, der er tilladte efter statstraktaten?

Sag anlagt den 11. februar 2008 — Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber mod Kongeriget Belgien

(Sag C-47/08)

(2008/C 128/30)

Processprog: fransk

Parter

Sagsøger: Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber (ved J.-P. Keppenne og H. Støvlbæk, som befuldmægtigede)

Sagsøgt: Kongeriget Belgien

Sagsøgerens påstande

— Det fastslås, at Kongeriget Belgien har tilsidesat sine forpligtelser i henhold til EF-traktaten, herunder navnlig artikel 43 EF og 45 EF samt direktiv 89/48/EØF om indførelse af en generel ordning for gensidig anerkendelse af eksamensbeviser for erhvervskompetencegivende videregående uddannelser af mindst tre års varighed⁽¹⁾, idet det har opstillet en betingelse om statsborgerskab for adgang til notarerhvervet, og idet det ikke har gennemført direktivet for så vidt angår notarerhvervet.

— Kongeriget Belgien tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgmålsgrunde og væsentligste argumenter

Kommissionen har for det første foreholdt sagsøgte, at denne i uforholdsmæssig grad har begrænset etableringsfriheden fastsat i artikel 43 EF, idet sagsøgte har opstillet en betingelse om statsborgerskab med henblik på adgangen til og udøvelsen af notarerhvervet. Artikel 45 EF undtager ganske vist virksomhed, som er direkte og særligt forbundet med udøvelse af offentlig myndighed, fra anvendelsesområdet for kapitlet om etableringsfriheden. Ifølge Kommissionen repræsenterer de opgaver, som

notarer varetager i henhold til belgisk ret, imidlertid en deltagelsesgrad, som er så svagt forbundet med denne udøvelse, at disse opgaver ikke falder inden for anvendelsesområdet for denne bestemmelse og ikke kan begrunde en sådan begrænsning af etableringsfriheden. Disse opgaver giver således ikke notarerne nogen kompetence til at foretage et tvangsindgreb, og den nationale lovgiver kan indføre mindre restriktive foranstaltninger end en betingelse om statsborgerskab, som f.eks. at de pågældende personer underlægges strenge krav med hensyn til adgangen til erhvervet, specifikke faglige krav og/eller en særlig kontrol.

Med sit andet klagepunkt har Kommissionen desuden foreholdt sagsøgte, at sagsøgte har tilsidesat sine forpligtelser, idet det ikke har gennemført direktiv 89/48/EØF, for så vidt angår notarerhvervet. Hvad angår lovregulerede erhverv, finder direktivet fuldt ud anvendelse på dette erhverv, og det høje kvalifikationsniveau, som kræves for notarer, kan let sikres ved en egnethedsprøve eller gennemførelse af en prøvetid.

⁽¹⁾ Rådets direktiv 89/48/EØF af 21.12.1988 om indførelse af en generel ordning for gensidig anerkendelse af eksamensbeviser for erhvervskompetencegivende videregående uddannelser af mindst tre års varighed (EFT 1989 L 19, s. 16).

Sag anlagt den 12. februar 2008 — Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber mod Den Franske Republik

(Sag C-50/08)

(2008/C 128/31)

Processprog: fransk

Parter

Sagsøger: Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber (ved J.-P. Keppenne og H. Støvlbæk, som befuldmægtigede)

Sagsøgt: Den Franske Republik

Sagsøgerens påstande

— Det fastslås, at Den Franske Republik har tilsidesat sine forpligtelser i henhold til EF-traktaten, herunder navnlig artikel 43 EF og 45 EF, idet den har opstillet en betingelse om statsborgerskab for adgang til notarerhvervet.

— Den Franske Republik tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Kommissionen har med sit søgsmål foreholdt sagsøgte, at denne i uforholdsmæssig grad har begrænset etableringsfriheden fastsat i artikel 43 EF, idet sagsøgte har opstillet en betingelse om statsborgerskab med henblik på adgangen til og udøvelsen af notar-erhvervet. Artikel 45 EF undtager ganske vist virksomhed, som er direkte og særligt forbundet med udøvelse af offentlig myndighed, fra anvendelsesområdet for kapitlet om etableringsfriheden. Ifølge Kommissionen repræsenterer de opgaver, som notarer varetager i henhold til fransk ret, imidlertid en deltagelsesgrad, som er så svagt forbundet med denne udøvelse, at disse opgaver ikke falder inden for anvendelsesområdet for denne bestemmelse, og ikke kan begrunde en sådan begrænsning af etableringsfriheden.

For det første giver disse opgaver ikke reelt notarerne kompetence til at foretage et tvangsindgreb, og en dommers og en notars funktioner og status er meget forskellige.

For det andet kan den nationale lovgiver indføre mindre restriktive foranstaltninger end en betingelse om statsborgerskab, som f.eks. at de pågældende personer underlægges strenge krav med hensyn til adgangen til erhvervet, specifikke faglige krav og/eller en særlig kontrol.

Sag anlagt den 12. februar 2008 — Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber mod Storhertugdømmet Luxembourg

(Sag C-51/08)

(2008/C 128/32)

Processprog: fransk

Parter

Sagsøger: Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber (ved J.-P. Keppenne og H. Støvlbæk, som befuldmægtigede)

Sagsøgt: Storhertugdømmet Luxembourg

Sagsøgerens påstande

— Det fastslås, at Storhertugdømmet Luxembourg har tilsidesat sine forpligtelser i henhold til EF-traktaten, herunder navnlig artikel 43 EF og 45 EF og direktiv 89/48/EØF om indførelse af en generel ordning for gensidig anerkendelse af eksamensbeviser for erhvervskompetencegivende videregående uddannelser af mindst tre års varighed ⁽¹⁾, idet det har opstillet en betingelse om statsborgerskab for adgangen til notar-erhvervet, og idet det ikke har gennemført direktivet for så vidt angår notarvirksomhed.

— Storhertugdømmet Luxembourg tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Ved sit søgsmål har Kommissionen for det første foreholdt sagsøgte, at denne i uforholdsmæssig grad har begrænset etableringsfriheden fastsat i artikel 43 EF, idet sagsøgte har opstillet en betingelse om statsborgerskab med henblik på adgangen til og udøvelsen af notar-erhvervet. Artikel 45 EF fritager ganske vist virksomhed, som er direkte og særligt forbundet med udøvelse af offentlig myndighed, fra anvendelsesområdet for kapitlet om etableringsfriheden. Ifølge Kommissionen repræsenterer de opgaver, som notarer varetager i henhold til luxembourgsk ret, imidlertid en deltagelsesgrad, som er så svagt forbundet med denne udøvelse, at disse opgaver ikke falder inden for anvendelsesområdet for denne bestemmelse og ikke kan begrunde en sådan begrænsning af etableringsfriheden. Disse opgaver giver således ikke notarerne nogen kompetence til at foretage et tvangsindgreb, og den nationale lovgiver kan indføre mindre restriktive foranstaltninger end en betingelse om statsborgerskab, som f.eks. at de pågældende personer underlægges strenge krav med hensyn til adgangen til erhvervet, specifikke faglige krav og/eller en særlig kontrol.

Med sit andet klagepunkt har Kommissionen desuden foreholdt sagsøgte, at sagsøgte har tilsidesat sine forpligtelser, idet det ikke har gennemført direktiv 89/48/EØF for så vidt angår notar-erhvervet. Hvad angår lovregulerede erhverv, finder direktivet fuldt ud anvendelse på dette erhverv, og det høje kvalifikationsniveau, som kræves for notarer, kan let sikres ved en egnethedsprøve eller gennemførelse af en prøvetid.

⁽¹⁾ Rådets direktiv 89/48/EØF af 21.12.1988 om indførelse af en generel ordning for gensidig anerkendelse af eksamensbeviser for erhvervskompetencegivende videregående uddannelser af mindst tre års varighed (EFT 1989 L 19, s. 16).

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Unabhängiger Finanzsenat, Außenstelle Graz (Østrig) den 15. februar 2008 — Dachsberger & Söhne GmbH mod Zollamt Salzburg, Erstattungen

(Sag C-77/08)

(2008/C 128/33)

Processprog: tysk

Den forelæggende ret

Unabhängiger Finanzsenat, Außenstelle Graz